

95

1765/IX/30
χ. Ιωάννη Αδάμη978/φ 45r
σχ. 94· πρβλ. 102

Απόφαση οριστική. Αγωγή για τον σωφρονισμό ανηλίκου. Προσβολή τιμής προστήσαντος από παράνομη πράξη προστηθέντος.

Παρακράτηση μισδού, ως αποζημίωση του προστήσαντος.

// 1765 σεμπτεβρίου 30 [χ. Θ. Βελλερά]

^{2/} Εἰς τὴν ἄνωδεν παρανομίαν ὅπου ἐτόλμησεν ὁ δοῦλος του ^{3/} ὁ Δῆμος μέσα εἰς τὸ κουνάκι του, ἐπρωτεσταλόγησεν ὁ ἀγας ^{4/} του ὁ κὺρ Δημήτρης Σούφρας, καὶ ἐζήτησεν νὰ τοῦ κάμω ^{5/} μεν σατισφάκτζιο κ(α)τ(ά) τοὺς νόμους, διὰ νὰ παιδευδῆ τὸ ^{6/} παιδί διὰ σωφρονισμόν του, καὶ νὰ ἐξαρκῆται ὁ μπασιᾶς του ^{7/} λογαριάζωντας δίκαια κότα τῆς ρόγας του ὅλα, νὰ τοῦ πλερώσῃ.

^{8-14/} δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστως, Ιωάν(νης) ἀδάμη, πέτκος πέτρ(ου), Γιάννης μαυρωδῆς [χ. Γ. Ι. Μάρκου], χ(α)τζη πετρ(ου) λουκα, Δημήτρης βόηκ(ου), Γεώργιος Ιωάνν(ου) μάρκ(ου). καπετάνος πρ.

στ. 4-6 Το αίτημα της αγωγής είναι η επιβολή σωματικής ποινής («νὰ παιδευδῆ») στον ανήλικο εργαζόμενο για να σωφρονισθεί.

στ. 7 Το Κριτήριο, αντίδετα, αποφασίζει να παρακρατήσει ο εργοδότης, κατά τη «δίκαιη» κρίση του, ποσοστό του μισδού τού εργαζόμενου, ως αποζημίωση για την προσβολή που του έκανε. Η αξιόποινη πράξη μετατρέπεται από το Κριτήριο, σιωπηρά, σε αδικοπραξία, διότι προφανώς δεν υπήρχε έννομο συμφέρον του ενάγοντος για την ποινική αξίωση, η οποία είχε ήδη παραπεμφθεί στο αρμόδιο δικαστήριο.

96

1765(;)/X/16
χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

978/φφ 45v-46r

Θέσπισμα πειδαρχικό. Συνυποσχετικό για τους όρους διεξαγωγής του λιανικού εμπορίου. Αδέμιτος ανταγωνισμός.
Πρόσληψη μαθητευόμενου/υπαλλήλου.

// 176{3}<5> τῇ 16 {8}(Οκτω)βρίου ἵδου σημ(ει)ώνωμεν ἡμ(εῖ)ς οἱ εύρισκόμενοι πραγ²/ματευτάδες, μπακάλιδες καὶ οἱ ἐπίλοιποι, τό πῶς ἔσυ-

νάχ:³/θημεν τήν σήμερον, ὅλοι κοινῶς, διά κάποιαν εὔλογον αἰτίαν⁴/ ὅπου (εἰ)ταν καὶ ἀπό ἀρχήτερα στεραιωμένη, καὶ ἐπροτεστολογί:⁵/σαμεν, διά νά κρατοῦμεν (εἰ)ς τό ἐξῆς τό δέσιμον τοῦτο. ἥγουν⁶/ ἀπό τήν σήμερον, νά μήν (εἰ)ναι δεληματάρης κανένας⁷/ ἀπό λόγουμας, μικρός ἢ μέγας, ὅπου ἔχει πρᾶγμα διά:⁸/ πούλιμα, κάντε μπακαλικόν ἥγουν λεμόνια καὶ ἔτε:⁹/ρα παρόμοια μπακαλικά, να τά δίδῃ (εἰ)ς ξέν(ους) ἀνδρώπ(ους)¹⁰/ νὰ τοῦ τά πουλῆ, ώσάν εἰς παιδία ὅπου δέν κρατοῦνται¹¹/ ἀπό τήν Κομπάνιαν καὶ ἔτερους ὁμοί(ου)ς, ἀλλά κάδε ἔνας¹²/ νά πολῆ τό πρᾶγματου, ἢ ὁ ἴδιος, ἢ μέ τόν νίόν του, ἢ μέ τόν δού:¹³/λον του ὅπου τόν δουλεύ(ει), καὶ ὅχι νά τόν ἔχ(ει) 1 ἢ δύο μῆνες ὅσον¹⁴/ νά πουλήσῃ τό πρᾶγματου, διά νά μήν ζημιόνωνται ἐκ(εῖ):¹⁵/νοι ὅπου βαστοῦν ἐργαστήρια μέ βαριά ἔξοδα. ὅσοι δέ¹⁶/ δέν ἔχουν ἐργαστήρια καὶ φέρν(ουν) πρᾶγμα νά (εἰ)ναι ὑπόχρεοι¹⁷/ νά προσφέρουν τό πρᾶγματους πρῶτον (εἰ)ς τούς ἐργαστηριώτας κ[αί] || (εἰ)ς ὅλην / τήν κοινό/τητα ||¹⁸/ καὶ ἄν δέν ἡμπορέσ(ουν) νά συμφωνήσ(ουν), τότες νά τό πουλοῦν¹⁹/ μέ τούς ἴδιους τους ἀνδρώπους ώς ἄνωδεν. κανένας ὅμως²⁰/ νά μήν (εἰ)ναι ἐλεύθερος οὔτε μέ τούς ἴδιους ἀνδρώπους του²¹/ νά κάθεται νά πουλῆ (εἰ)ς τά σταυροδρόμια, καὶ ἀπό κάτω²²/ (εἰ)ς τόν τούρνον καὶ (εἰ)ς τά σοκάκια ἀλλ οὔτε (εἰ)ς τό τρανό τό παζάρι.²³/ ὁμοίως καὶ (εἰ)ς μερικούς βλάχους καὶ ἔτερους ὅπου ἔως τώρα ἐπολοῦ:²⁴/ σαν λεμόνια, σίκα καὶ ἔτερα. (εἰ)ς τούς ἄνωδεν τόπους, νά μήν (εἰ)ναι²⁵/ ἐλεύθερος κανένας ἀπό ἡμᾶς νά τούς δώσῃ πρᾶγμα, νά τό²⁶/ πουλήσ(ουν) μέσα (εἰ)ς τό κάστρον μακάρι νά τό πληρώσ(ουν) καὶ μέ²⁷/ δυπλὴν τιμήν. καὶ ὅποις τολμίση νά παρέβῃ τά ἄνωδεν²⁸/ γεγραμμένα ὅλα, ὅσαις φοραῖς καὶ ἄν ἀγρικηδῆ, νά²⁹/ ἔχη νά γγλομπίζεται ἀπό φιορίνια (εἰ)κοσι τέσσαρα.³⁰/ ὅδεν ὑπογράφομέσδεν ὅλοι μέ τό ἴδιόνιμας χέρι τό πῶς³¹/ δεληματικῶς τό ἔστερξάμεν. καὶ τό βεβαιώνωμεν // ἡ ὅπισδεν γγλόμπα νά (εἰ)ναι τῆς κομπάνιας ὅλη. πρός τού:²/τοις γράφωμεν καὶ αὐτό τό πῶς ὅποι(ος) εἰς τό ἐξῆς ἔχει νά στιχήσῃ³/ δούλον νά μὴν τόν στιχίσῃ δίχως τήν (εἰ)δυσιν τοῦ προεστοῦ⁴/ καὶ ἄν κάμνη τό ἐνάντιον νά ὑπόκ(ει)τε (εἰ)ς τήν ἄνωδεν γγλό⁵/μπαν.

⁶⁻²⁰/ 1 Δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστώς στέργω τά ἄνωδεν, 2 Ιωάννης Ἀδάμη νοτάρι(ος) τῆς Κομπάνιας στέργω [μον.], 3 Πέτκος πέτρ(ου), *στρέγω τά ἄνωδεν *tr** [*χ. Γ. I. Μάρκου], 4 Ιωάννης Θεωδωράνου τζήνγγ(ου) στρεγώ τά ἄνωδεν *tr*, 5 Γιάννης μαυρωδῆς στρέγω τά ἄνωδεν *tr* [χ. Γ. I. Μάρκου], 6 διμιτριοί σουφρα στρεγώ τάνωδεν, 7 χ(α)τζη Πετρ(ου) λουκα, 8 Δημήτρης βόηκου στρέγω τά ἄνοδεν, 9 Κυρήτζης χατζῆ τύχου, 10 ε(ου) βασηλε Πακαν(ου), 11 πασχάλης στοῖον, 12 γεόργι(ος), δημητρί(ου) *tr*, 13 Παλαιολόγης Δημητρί(ου) *tr*, 14 ναστος διμιτρίου, 15: Γέωργιος Ιωάνν(ου) Μάρκ(ου) καπετάνος *tr*.

ρίου για τα εισαγόμενα είδη μπακαλικής, με στόχο την αποτροπή του αδέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ των μελών, όπως και μεταξύ αυτών και «ξένων» ή «τοπικών» εμπόρων. Πρόκειται για ρυθμίσεις που είχαν αποφασισθεί και για άλλα είδη σε παλαιότερα δεσπίσματα¹, τα οποία φαίνεται ότι είχαν ατονήσει. Το πρόστιμο όμως είναι πολύ μικρότερο από εκείνο που προβλεπόταν προηγουμένως.

Το δέσπισμα («δέσημον») παρουσιάζει ίσως περισσότερο ενδιαφέρον για τη διαδικασία που ακολουθούνταν: αίτημα μερικών μελών («ἐπροτεστολογίσαμεν») στο Κριτήριο ως όργανο διοικήσεως, συζήτηση, απόφαση και υπογραφή από τους παρευρισκόμενους, με τη μορφή συνυποσχετικού («στρέγω τὰ ἄνωθεν»)².

1. Πρβλ., ενδεικτικά, Θ. 12(1655), 24(1680), 38(1723) § 6, 39(1723) § 3, 46 (1746) π.χ. §§ 10, 19, 21 (ΕΚΣ, σσ. 275-276, 294-295, 336, 338, 358, 361-362).
2. Βλ. ό.π., σσ. 161-167.

97

1765/X/19
χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 46v

Πρακτικό. Πώληση επί πιστώσει. Εκτέλεση συμβάσεως.

//

I765 ὁκτωμβρίου I9

²/Ἐπροτεστολοῦσεν ὁ Γιγούλα Βότα διὰ δύο μουλάρια ὅπου ἐπούλισεν τοῦ κύρ³/ Νικόλα Φυτόκη διὰ F 32 καὶ τοῦ ζητᾶ τὰ ἄξπρα. ὁ Κὺρ Νικόλας ἀποκρίνεται⁴/ ὅτι ἀπὸ αὐτὸν τὸν {ἀ}Γιγούλα δὲν τὰ ἐπῆρεν ἀλλὰ ἀπὸ τὸν "Αντζγγιργι καὶ ἔτζη ἔσ/καμαν παξάρι ἔως νὰ ἔλδῃ ἀπό τὸ <Μ>πρασοβὸν νὰ τοῦ δώσῃ τὰ <μ>πάνια καὶ ἔτζη δέν⁶/ τοῦ δίδῃ τίποτες αὐτουνοῦ ἀλλὰ τοῦ "Αντζγγίργι.

⁷/ δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστώς, γιανίς μαβροδι.

στ. 4-5 Ένσταση του εναγομένου ότι ο ενάγων δεν νομιμοποιείται ενεργητικά, διότι η σύμβαση καταρτίσθηκε με άλλο πρόσωπο και το τίμημα δεν είναι ακόμη απαιτητό.

